

Последњих неколико дана Његово Високопреосвештенство Митрополит Црногорско-приморски г. Амфилохије, заменик Његове Светости Патријарха Српског г. Павла, нашао се на медијском удару и постао предмет прогона „организованог злочиначког подухвата“, и то необичним поводом: због вербалног деликта исповедања своје вере.

Још једна од важних друштвених последица које је требало да произведе темпирана провокација звана Парада срама била је да покуша да прошири кривично-правно дејство Закона против дискриминације који је недавно усвојен у Скупштини Србије, уз противљење свих традиционалних верских заједница у Србији. Први корак у дугорочној стратегији деконструкције националног идентитета српског народа требало је да буде тзв. заштита од дискриминације сваког мањинског мишљења и стила живота у Србији, а други и суштински корак донело би тек кривично гоњење сваког супротног јавног начина мишљења, изражавања и живота од овог сада законски заштићеног и привилегованог. То у пракси значи да се промотерима идеологије хомосексуализма не само омогућава продор у српско друштво, већ им се пружа законска заштита од другачијег мишљења, које ће бити најстроже гоњено као говор мржње и дискриминације. То даље значи да неће ни бити права на другачије мишљење и да тако улазимо у зону нове дискриминације према традиционалним верским заједницама и свим другим грађанима који једноставно не симпатишу идеологију хомосексуализма као начин живота који би требало да препоруче и својој деци.

Необична ситуација: учење свих традиционалних верских заједница противи се идеологији хомосексуализма као нечему неприродном и беживотном, али неће више смети да буде јавно изражено јер вређа и угрожава ову идеологију. Шта више, постаће предмет кривичног одговарања за распиривање мржње и насиља према мањинским погледима на свет. Закључак је само један: традиционалне верске заједнице могу слободно или да се повуку у мишју друштвену рупу или да буду затворене. А уколико саме пристану на ово прво, онда боље да се саме и распусте јер су, ако не исповедају своју веру, изгубиле смисао свог постојања.

Позив на самоукидање Цркве

Основно питање које се поставило у вези са одржавањем геј параде у Београду када је

Пише: Бошко Обрадовић
субота, 26 септембар 2009 15:27

Српска православна црква у питању јесте да ли Црква треба да има став или да се самоукине, тј. треба ли Црква да прећути своје учење по питању хомосексуализма, да се повуче из друштвеног живота и изгуби властити смисао постојања као заједница спасења у тачној одређеној и предатој јавној вери? Другим речима, да ли Црква у целини и хришћани појединачно данас уопште треба да исповедају своју веру или да се самокастрирају и одступе од сопственог мишљења по било ком актуелном друштвеном питању?

Ово питање се, наравно, није ни поставило код најодговорнијих Отаца Цркве. Својим недвосмислено израженим јавним ставом и Митрополит Амфилохије, заменик Његове Светости као председавајућег Светог Архијерејског Синода СПЦ, и Његово Преосвештенство Епископ Бачки г. Иринеј, као председник Информативне службе СПЦ, јасно су ставили до знања шта је учење Цркве и позвали се на Свето Писмо и Свете Оце као неприкосновени ауторитет на ову и сваку другу тему. Шта је требало друго да учине? Да забораве шта је учење Цркве? Да га промене за потребе подршке новим вредносним трендовима у нашем друштву? Да се изолују од јавности и преспавају духовну и моралну катаклизму која се одвија на улицама Београда?

Разуме се да су исто тако јасно и недвосмислено наши духовни вођи указали и на недопустивост изражавања било какве мржње и насиља према било коме другом и другачијем, а у име овог учења Свете Цркве. Колико то није и не сме бити наш, јеванђељски метод односа са ближњима, толико није и не може бити нормално и да не исповедамо своју веру и правимо се као да се у нашем друштву не дешавају појаве које су у директној супротности са учењем СПЦркве и свих традиционалних верских заједница у Србији.

Сви ми смо на основу ове парадне провокације најпре требало да будемо осуђени на ћутање и прећуткивање, друштвену аутомаргинализацију и самоизолацију, потом нову дискриминацију и на крају кривично-правну одговорност за исповедање вере. Пошто се већ није десило да Црква изврши жељено самоукидање, онда се приступило плану Б и уследило је потпуно саморазоткривање крајњег и правог циља неодржаног парадирања: елиминације Цркве и комплетног традиционалног система вредности и заједница из друштвеног живота Србије.

Удружени подухват на делу

Пише: Бошко Обрадовић
субота, 26 септембар 2009 15:27

Наједанпут, покренута је читава стара и опробана медијска машинерија за оптуживање и пресуђивање пре суда: слободни мислиоци и угледни аналитичари, познате невладине организације, уважени професори и стручњаци за кривично-правна питања, представници власти и највећи медији нашли су се у удруженом подухвату да покажу и докажу да иза свеукупног насиља на београдским улицама и свих десничарских организација стоји Српска православна црква и Митрополит Амфилохије лично. Бошко Јакшић, Мирко Ђорђевић и Марко Караџић, *Политика* и *Б92*, Жене у црном, Комитет правника за људска права и Хелсиншки одбор за људска права у Србији, реаговали су као један и јасно показали шта је био прави задатак парадирања идеологије хомосексуализма Србијом.

Увек медијима доступни и агилни портпарол Поворке срама, државни секретар у Министарству за људска и мањинска права Марко Караџић, први се изјаснио да *страхује да би иступ Митрополита Амфилохија додатно могао да подгреје већ узаврелу атмосферу у јавности која прати организацију тзв. Поворке поноса*. Он, веома директно, подсећа све нас у том часу да ће било какво насиље током те манифестације бити третирано као кривично дело. Разуме се како ће тек да прођу инспиратори и они који подгревају насиље.

На ову портпаролову будност одмах се надовезао неуморни аналитичар Цркве Мирко Ђорђевић, за кога никада није утврђено одакле црпе своју стручност за црквена питања изузев ако није у питању лиценца коју му је издао Његова Свемоћност и Свеумилност Џорџ Сорош. Он, кога, како се изразио, *Митрополит Амфилохије уопште није изненадио својим ставом* (?!?!?!), досетио се да није искључено да ће се тзв. ултрадесничарске организације позивати и на Митрополитову изјаву. Као да је Митрополит обавезан шта ће рећи у зависности од благослова Марка Караџића, Мирка Ђорђевића и тзв. ултрадесничарских организација, а не Светога Предања Цркве. Какве то везе са Митрополитом има ко ће све покушати да се позива на његове изјаве, а да ради нешто своје и потпуно другачије или чак супротно од онога што га Црква саветује? Али то није важно: важно је што брже и ефикасније врх Цркве довести у везу са тзв. ултрадесничарским организацијама, од којих се очекивало да наседну на провокацију од стране идеолога хомосексуализма и крену да се физички обрачунавају са учесницима Поворке срама и Полицијом. А онда, у планираном хаосу и унапред упакованој медијској интерпретацији самог догађаја изнова наружити Србију и са нередима на београдским улицама директно повезати СПЦ као организатора.

На луцидно запажање дежурног аналитичара (понекад имам утисак да Мирко Ђорђевић станује у згради Б92 јер је свакодневно и брзопотезно одмах на услузи) спремно су се наставили организатори Поворке срама који су констатовали да СПЦ поређењем

Пише: Бошко Обрадовић
субота, 26 септембар 2009 15:27

Поворке поноса са Содомом и Гомором (заиста необично и чудно поређење од стране Цркве!!!) *охрабрују екстремисте који прете насиљем*. Закључак: Цркви би било најбоље да ћути и не оглашава се уопште, да се завуче у порте и пусти да се друштвени живот одвија својим постмодерним током.

Тај идеал ваљда и јесте једини смисао постојања одређених невладиних организација у Србији које су, као и увек, муњевито реаговале на Митрополитово саопштење (*како се та Црква уопште усуђује да има своје мишљење и издаје саопштења; то у стара добра тоталитарна комунистичка времена није могло да се догоди*, као да мрмљају себи у браду све време):
Проглашавајући ЛБГТ популацију изданцима Содоме и Гоморе он је индиректно, али недвосмислено оправдао планирано насиље, а делом чак позвао своје следбенике да учествују у вршењу насиља
, оцењује се у Заједничком Штабу у сталном заседању Жена у црном, Комитета правника за људска права и Хелсиншког одбора за људска права у Србији.

Комплетну медијску подршку наведеној стратегији пружио је главно тајкунско-монополистичко медијско предузеће Б92, које се у међувремену претворило у специјално Идеолошко Тужилаштво и Суд. Читава оптужница, дакле, још неколико дана пре заказане Параде била је готова.

Забранити Цркву

Иако је провокативна парада отказана од стране организатора, од сценарија се ипак није одустало, напротив: нашло се нових инсинуација за припремљену тезу о инспираторима свеколиког насиља (које увек када осуђујемо, што је више него исправно, треба да упоредимо са знатно драстичнијим примерима широм Европе и света, ради поштења и пуне истине). Недостајало је још само да се појаве главни сведок и тужилац. И они су наравно брзо нађени у безличностима Бошка Јакшића, колумнисте дневног листа *Политика*, и Саше Гајина, светског правног стручњака који се тренутно налази на месту асистента на Правном факултету Унион.

Главни сведок се одмах огласио са квалификацијом дела: тзв. ултрадесничарске организације *постале су извођачи озбиљних радова иза којих стоји – Црква*. *Како мантијама не приличи пушка, мада и таквих има, запаљивом реториком регрутују добровољце за крсташке ратове са секуларном државом*. Владика Амфилохије је

Пише: Бошко Обрадовић
субота, 26 септембар 2009 15:27

Поворку поноса поредио са Содомом и Гомором. Уместо да, колико ја разумем хришћанство, понуди да помогне „заблуделој деци”, његово преосвештенство само што не прети екскомуникацијом. Балканска православна инквизиција . Да нема Бошка Јакшића требало би га измислити, јер та врста генијалности да се једна писмена изјава једног Митрополита, заснована на исповедању сопствене вере и подршци ненасиљу, доведе у везу са Инквизицијом рађа се једино у главним колумнама најстаријег дневног листа на Балкану. Пошто је главни ауторитет пронађен и рекао своје, остало је само да правни саветник и будући тужилац на процесу против „тих мантија” изнесе потребну кривично-правну аргументацију, уз нагласак на недавно усвојене измене Кривичног закона:

Поред десничарских организација, тужилац би могао да се позабави и саопштењем Српске православне цркве. Оцена да је Поворка поноса „Содома и Гомора” може да се подведе под одредбу „јавно излагање порузи”, док се формулација „дрво које плода не рађа сијече се и у огањ баца” може подвести под кривично дело „јавна претња активностима која спадају у кривична дела”

. Нема шта, изузетан правни ум за кога би идеолози Француске буржоаске револуције, комесари Октобарске револуције и апаратчици Брозове Југославије све дали. Међутим, они га, на своју тешку жалост, нису имали, али га зато има Правни факултет Унион у Србији нашег доба.

Верујем и исповедам

Кад боље размислимо, по једној од стране великог правног стручњака напоменутих одредби Кривичног закона, заправо би се могло судити организаторима Поворке срама, а то је област излагања јавној порузи. У овом случају јавној порузи изложене су традиционалне вредности српског народа и Србије, као и Богом благословени начин сексуалног живота, брака и породице. То и јесте била поента Поворке: чиста друштвена провокација и јавна поруга свих наших традиционалних веровања. Ако је у пакету са тим могуће понекога ухапсити, осудити, забранити и елиминисати са друштвене сцене, онда је успех максималан за прву годину. А следеће године прелазимо на праве теме: улазак наше пропаганде у вртиће и основне школе, озакоњење свих наших настраности и робија за све који би евентуално имали нешто против да кажу.

Наш одговор на све ове небулозне стратегије је само један: Словенија је увек била напреднија од Србије, па нека тако остане и убудуће. Ми једноставно желимо да останемо несавремени. И да само исповедамо своју веру и демократске вредности, следејући Врховни суд Калифорније који је, прегласавањем 6:1, оценио законским Предлог 8, уставни амандман који су становници ове америчке државе изгласали на

Пише: Бошко Обрадовић
субота, 26 септембар 2009 15:27

референдуму 4. новембра прошле године, а који забрањује брачну заједницу особа истог пола.

Сматрамо да нема хришћанина у Србији, па и припадника друге традиционалне верске заједнице, који за крај не би могао да понови следећи манифест:

Верујем, Господе, и исповедам истине своје вере по свим догматским и светопредањским питањима, па тако и по питању идеологије хомосексуализма. Нити желим нити ми то моја вера дозвољава да на бази тог свог става било кога малтретирам, угрожавам или дискриминишем на било који начин, али сам обавезан да своју веру исповедим, своју децу васпитавам и заједницу уређујем како ми је предато у наследство. Макар ми због тога следовала кривична одговорност у Србији овог времена. Амин.

Аутор је секретар Управног одбора Српског сабора Двери

Извори:

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?nav_id=382767&dd=22&mm=09&yyyy=2009

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?nav_id=381865&dd=17&mm=09&yyyy=2009

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Amfilohije-i-Elton-Dzon.lt.html>

<http://www.nspm.rs/hronika/po-novom-zakonu-gej-parovi-u-sloveniji-ce-moci-da-usvajaju-decu.html>

Удружени злочиначки подухват против митрополита Амфилохија и СПЦ

Пише: Бошко Обрадовић
субота, 26 септембар 2009 15:27

<http://www.nspm.rs/hronika/kalifornija-vrhovni-sud-podrzao-zabranu-gej-brakova.html>